

ת"פ 34471/03/19 - מדינת ישראל נגד תום שמעון

בית משפט השלום ברחובות
ת"פ 34471-03-19 מדינת ישראל נ' שמעון

בפני בעניין: כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אפרת פינק
מדינת ישראל ע"י עו"ד יעל גבעוני

המאשימה

נגד

תום שמעון ע"י עו"ד נתן שרייבר

הנאשם

גזר דין

מבוא

1. בהכרעת דין מיום 19.6.19 הורשע הנאשם, לפי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בעבירה של חבלה חמורה, לפי סעיף 333 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.
לפי כתב האישום, הנאשם והמתלונן עבדו כמאבטחים בחברת בי.או.אל באזור תעשייה ביד בנימין. בליל יום 21.11.17, איחר המתלונן להגיע למקום העבודה ולהחליף את הנאשם במשמרת. הנאשם והמתלונן שוחחו בשיחת טלפון תוך שהם מקללים אחד את השני. בהמשך, חזר הנאשם למקום העבודה, עת המתלונן שהה שם, תוך שהוא מקלל את המתלונן. הנאשם התקרב לכיוון המתלונן והכה אותו במכת אגרוף בידו, בפניו ובבעיטות בבטנו, עד שמאבטחים שהיו במקום הפרידו בין השניים. בהמשך לכך, זינק הנאשם בשנית על המתלונן, הפיל אותו ארצה וחבט את ראשו של המתלונן ברצפה. המאבטחים הפרידו בין השניים והנאשם עזב את המקום. כתוצאה ממעשיו של הנאשם, המתלונן דימם ונגרמו לו חבלות בדמות המטומה במצח, שבר בשורש כף ידו הימנית והוא פונה לבית החולים וידו גובסה.
2. לפי הסדר הטיעון, נשלח הנאשם לעריכת תסקיר שירות מבחן בעניינו, ללא הסכמה עונשית. כן הוסכם שתוגש הצהרת נפגע העבירה.

תסקיר שירות מבחן

3. שירות המבחן, בתסקירו מיום 10.10.19, ציין כי הנאשם בן 25, נשוי, אב לתינוק ומתגורר עם משפחתו בבית הוריו. הנאשם סיים 12 שנות לימוד, אולם התמודד לאורך לימודיו עם קשיי קשב וריכוז. בגיל 17 נפצע הנאשם בתאונת אופנוע, ספג פגיעות שונות ואושפז למשך חודש ימים. חרף התאונה התגייס לצבא ושירת שירות צבאי מלא כלוחם. הנאשם תיאר את בני משפחתו כאנשים נורמטיביים המנהלים אורח חיים תקין, ותיאר קשר משמעותי עם הוריו. הנאשם מועסק מזה כ- 4 חודשים בחברת אבטחה בתפקיד מפקח וקודם

לכן עבד כשנתיים בחברת קנבוס בתפקיד מנהל אבטחה. הנאשם החל לצרוך קנבוס רפואי ברישיון. בבדיקת שתן שנערכה לנאשם נמצאו שרידי סם מסוג הירואין, אולם שירות המבחן מסר, כי לא ניתן לדחות הסבר הנאשם, כי צרך סירופ שיעול בסמוך לבדיקה. הנאשם מודה בביצוע העבירה והסביר, כי ברקע לאירוע קדמו חילוקי דעות קודמים על רקע מקצועי וכעס שנצבר בשל תפיסתו את המתלונן כמי שמזלזל בעמיתיו ובלקוחות החברה. להתרשמות שירות המבחן, תפיסת הנאשם כי אינו סובל מבעייתיות בתחום האלימות אינה תואמת את המציאות האובייקטיבית של התנהגותו.

המתלונן מסר, כי מאז האירוע אין קשר בינו ובין הנאשם והוא אינו חושש מפניו. עם זאת, המתלונן תיאר את האירוע כחוויה משפילה אשר גרמו לו פחד, בושה וחוסר תפקוד. תחילה התקיים המתלונן מקצבת ביטוח לאומי וכעת נשען על חסכוניות וסיוע מבני משפחה.

להתרשמות שירות המבחן, הנאשם מתקשה לבחון באופן מעמיק את התנהגותו ותרומתו להתפתחות האירוע. עם זאת, הנאשם מחזיק בערכים חברתיים, כוחות מתפקדים ועורך מאמצים לבנות לעצמו עתיד נורמטיבי. בנסיבות העניין העריך שירות המבחן, כי ישנו סיכון נמוך להישנות התנהגות אלימה. מכאן, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם צו מבחן למשך שנה וצו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 220 שעות. עוד המליץ שירות המבחן שלא להרשיע את הנאשם בדין, הואיל ולנאשם שאיפות לעבוד בשירות המדינה ולהתרשמות שירות המבחן די בהרתעה שבהליך המשפטי.

4. בתסקיר משלים מיום 16.2.20 הוסיף שירות המבחן, כי הנאשם הציג אישור רפואי מחדש ינואר ממנו עולה כי נטל סירופ שיעול המכיל קודאין, ממצא שיכול להסביר הימצאות שרידי סם בבדיקה קודמת שנערכו לו. הנאשם ממשיך לשתף פעולה עם ההליך הטיפולי, מביע חרטה על המעשה ונכונות להעמיק בטעמים שהובילוהו לביצוע העבירה. לצד זאת, הנאשם מתקשה להתמקד ברגשות העמוקים המפעילים אותו. להערכת שירות המבחן, שילוב הנאשם בטיפול יקדם את הסיכוי לשינוי בעמדותיו. לאור האמור, חזר שירות המבחן על המלצתו.

תצהיר נפגע עבירה

5. המתלונן הגיש תצהיר נפגע עבירה (ע/ת1). בתצהיר ציין, כי עד לאירוע מושא כתב האישום עבד בעבודה מסודרת, אולם בעקבות האירוע חייו השתנו והוא סובל מנקע ביד וצלקות שלא מאפשרות לו לעבוד בעבודה פיזית. עוד ציין, כי מאז התאונה אינו עובד ואין לו הכנסה. לדבריו, התקיפה פגעה בבריאותו ובנפשו והוא מסתגר בביתו, סובל מכאבי ראש ובעיות זיכרון.

טענות הצדדים לעונש

6. באת כוח התביעה טענה, כי לא מתקיימים התנאים לביטול הרשעת הנאשם. לעניין זה הדגישה, כי שירות המבחן לא התייחס לפגיעה קונקרטי, אלא לפגיעה פוטנציאלית.

7. עוד טענה, שכתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על בטחונו של אדם, לצד שלמות גופו ונפשו.

8. לטענתה, בקביעת מתחם העונש ההולם, יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות: הנאשם תקף את המתלונן, במהלך עבודתו כמאבטח, על רקע איחור בהחלפת הנאשם במשמרת. הנאשם גרם למתלונן חבלות בפניו ושורש כף ידו נשבר. התקיפה כללה שני חלקים, הנאשם יכול היה להפסיק את האירוע, אולם חזר ותקף את המתלונן גם לאחר שהפרידו בין הצדדים.

9. מכאן טענה, כי מתחם העונש ההולם את העבירה מושא כתב האישום, נע בין מאסר לתקופה של 12

חודשים ובין מאסר לתקופה של 24 חודשים.

10. עוד הוסיפה וטענה באת כוח התביעה, כי בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה: הנאשם בן 25, נעדר עבר פלילי; מתסקיר שירות המבחן עולה, כי הנאשם משתף פעולה עם שירות המבחן ולו שאיפות נורמטיביות.
11. לאחר הגשת התסקיר המשלים, הוסיפה באת כוח התביעה, כי מהתסקיר הנוסף עולה שבדיקות שתן העידו אך על שרידי סם מסוג קנבוס בהתאם לאישור.
12. לטענת באת כוח התביעה, המלצת שירות המבחן אינה עולה בקנה אחד עם חומרת העבירה והפסיקה.
13. לאור האמור, טענה כי אין להיעתר להמלצת שירות המבחן, אלא יש להטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 14 חודשים, מאסר על תנאי ופיצויים.
14. בא כוח הנאשם טען, לעומת זאת, כי יש לבטל את הרשעתו של הנאשם. לטענתו, ייגרם לנאשם נזק קונקרטי אם יורשע, משום שיפוטר ממקום עבודתו.
15. עוד טען, כי בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה: הנאשם נשוי ואב לילד; הנאשם הודה במיוחס לו והביע חרטה על מעשיו; הנאשם נעדר עבר פלילי ולא נפתחו לחובתו תיקים חדשים בזמן שחלף מאז ביצוע העבירה; הנאשם עבד בעבודות אבטחה וממשיך לעבוד בתחום האבטחה גם כיום (ענ/1); בשנת 2018 עבר הנאשם תאונת דרכים ומאז נוטל הנאשם ברישיון קנבוס רפואי (ענ/1); הנאשם עבר הליך טיפולי במסגרת שירות המבחן.
16. לאחר הגשת התסקיר המשלים, הוסיף בא כוח הנאשם, כי גם מהתסקיר הנוסף עולה התרשמות חיובית של שירות המבחן. כן הדגיש כי הנאשם פתח עסק לאילוף כלבים והפנים את מעשיו. לטענתו, כל ענישה תקטע את חייו האישיים ותפגע בפרנסתו.
17. מכאן, עתר בא כוח הנאשם לאמץ את המלצת שירות המבחן ולסיים ההליך ללא הרשעת הנאשם.
18. בדברו האחרון מסר הנאשם, כי נקלע לסיטואציה מול המתלונן, אולם לאחר שהבין שפצעו, הגיע עמו לבית החולים וטיפול בו. בעקבות האירוע שהה במעצר בית ורישיון הנשק נשלל ממנו. כיום, הוא עובד כמנהל אבטחה במשרד ומשתכר ב-5,000 ₪. עוד מסר, כי היה מועמד לשירות הביטחון הכללי קודם לאירוע. לדבריו, חזר להתגורר בבית הוריו והמשפחה כולה עברה טלטלה.

דין והכרעה

האם יש מקום לביטול הרשעתו של הנאשם?

19. כידוע, בעניינו של בגיר, ההרשעה היא הכלל וביטולה הוא החרג לפי ההלכה אשר נקבעה זה מכבר בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337 (1997). לפי ההלכה הפסוקה, הימנעות מהרשעה אפשרית בהצטבר התנאים הבאים: האחד, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים; השני, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם (ראו גם: ע"פ 8528/12 **צפורה נ' מדינת ישראל** (3.3.13); רע"פ 9118/12 **פריגין נ' מדינת ישראל** (1.1.13); ע"פ 5102/03 **מדינת ישראל נ' קליין** (4.9.09); ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל** (31.12.07); השלישי, הותרת ההרשעה על כנה תפגע בנאשם באופן קונקרטי (רע"פ 2180/14 **שמואלי נ' מדינת ישראל** (24.4.14); רע"פ 1439/13 **קשת נ' מדינת ישראל** (4.3.13);

רע"פ 8627/12 הנסב נ' מדינת ישראל (31.12.12).

20. במקרה הנדון, אין מכלול הנסיבות מצדיק סיום ההליך ללא הרשעה.

ראשית, לנסיבות ביצוע העבירה - הנאשם ביצע עבירה של חבלה חמורה עקב ויכוח במקום עבודה. הנאשם שימש כמאבטח באותה העת. מעשיו של הנאשם כללו מכת אגרופ בידו, בפניו ובעיטות בבטנו של המתלונן. גם לאחר שמאבטחים הפרידו בין הנאשם והמתלונן, זינק הנאשם בשנית על המתלונן והפילו על הרצפה וראשו נחבט. כתוצאה ממעשיו של הנאשם, המתלונן דימם בפניו ונגרמו לו חבלות במצח ושבר בשורש כף יד. בחבלות שגרם הנאשם היה כדי לגרום נזק פיסי ונפשי כבד למתלונן, כפי שעולה מתצהיר נפגע העבירה. האירוע כולו התרחש במקום עבודתו של הנאשם בתפקיד אבטחה. נסיבות הענין אינן מתאימות, אפוא, ככלל לסיום הליך ללא הרשעה.

21. שנית, לנסיבותיו האישיות של הנאשם - רוב רובן של הנסיבות האישיות עומדות, אמנם, לזכותו של הנאשם. הנאשם הודה במיוחס לו, נטל אחריות על מעשיו והביע חרטה. הנאשם אף ליווה את המתלונן לבית החולים לקבל טיפול; הנאשם נעדר עבר פלילי וזו הסתבכותו הראשונה עם רשויות החוק; מתסקירי שירות המבחן עולה, כי הנאשם שיתף פעולה עם ההליך הטיפולי. עם זאת, לא תואר בתסקירים הליך טיפולי משמעותי והנאשם אף מתקשה להעמיק בבחינת התנהלותו. מכאן, שאין במקרה הנדון, נסיבות אישיות חריגות או תשתית, שלפיה הרשעה תפגע באופן ממשי בשיקומו של הנאשם.

22. שלישית, לעניין הנזק הקונקרטי - הנאשם עבד כמאבטח עד לאירוע מושא כתב האישום. לאחר שניטל רשיונו, עבר לשמש בתפקיד מנהלתי בחברת האבטחה. הנאשם גם הביע רצון לעבוד בשירות המדינה. ברי, כי הרשעה בנסיבות אלו עלולה לפגוע בקידום בתחום האבטחה. אולם, לא הונחה תשתית ממשית לביסוס הטענה, כי ההרשעה תוביל בהכרח לפגיעה ממשית בתעסוקתו, והראיה, כי הנאשם המשיך לעבוד בתחום האבטחה למרות שרישיון הנשק נשלל ממנו. גם מהאישור שהגיש הנאשם עולה, לכל היותר, כי לצורך עבודה כמאבטח והתקדמות, יש צורך ברישיון נשק (ענ/1). אין באישור זה דבר לעניין תעסוקתו בחברת אבטחה. יתר על כן, בדיון האחרון נטען כי הנאשם פתח עסק לאילוף כלבים ומכאן שכבר אינו מועסק בחברת האבטחה.

23. מכאן, בהינתן מכלול הנסיבות, ביצוע עבירה חמורה תוך כדי עבודתו כמאבטח, היעדר קיום הליך טיפולי משמעותי ואי הוכחת נזק ודאי, לא מתקיימים התנאים החריגים לסיום ההליך ללא הרשעתו של הנאשם.

קביעת מתחם הענישה

24. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירה אותה ביצע הנאשם יתחשב בית המשפט **בערך החברתי** הנפגע מביצוע העבירה, **במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה** הנהוגה **ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**.

25. במעשיו, פגע הנאשם בערכים החברתיים של הגנה על שלומו, גופו, שלווה נפשו ובטחונו של אדם. הפגיעה בערכים החברתיים היא ברף בינוני לאור נסיבות ביצוע העבירה שכבר פורטו החבלה במתלונן ותוצאותיה, כפי שפורטו בין היתר, בתצהיר נפגע העבירה.

26. על מדיניות הענישה המקובלת ביחס לעבירה של חבלה חמורה ברף בינוני, ניתן ללמוד ממדיניות הפסיקה הרלוונטית שלהלן:

- ע"פ (מרכז) 47734-01-17 **שרעבי נ' מדינת ישראל** (16.5.17) - בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לאחר הוכחות, בעבירה של חבלה חמורה, בכך שהכה בפניו וגרם למתלונן שבר באפו. בית

משפט השלום הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 6 חודשים, בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי בסכום של ₪ 7,500. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם;

- עפ"ג (מרכז) 42992-03-18 **מדינת ישראל נ' ברכה** (29.4.19) - בית משפט השלום, הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בעבירה של חבלה חמורה, בכך שהכה את המתלונן במכת אגרוף בפניו וסטר לו. בית משפט השלום הטיל על הנאשם מאסר על תנאי ופיצויים בסכום של ₪ 10,000. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור התביעה ותחת המאסר על תנאי, הטיל מאסר לתקופה של 4 חודשים בדרך של עבודות שירות;

- עפ"ג (מרכז) 2933-09-14 **אדרי נ' מדינת ישראל** (9.11.14) - בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לאחר הוכחות, בעבירה של חבלה חמורה. לפי הכרעת הדין, בעקבות תגרת ידיים, חבט הנאשם בפניו של הנאשם וגרם לו שברים. בית משפט השלום הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 3 חודשים בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס בסכום של ₪ 2,500 ופיצויים בסכום של ₪ 4,000. בית המשפט המחוזי, בהסכמת הצדדים ומבלי להביע עמדה באשר לנימוקי הערעור, קיבל את ערעורו של הנאשם ותחת עבודות שירות, הטיל עליו צו שירות לתועלת הציבור;

- ת"פ (רח"י) 23623-09-17 **מדינת ישראל נ' שהארי** (30.12.19) - בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בביצוע עבירה של חבלה חמורה. לפי כתב האישום, בהמשך לוויכוח בין הנאשם למתלונן, הצטייד הנאשם בקרש והכה את המתלונן מכה אחת בידו ובאוזנו. כתוצאה ממעשי הנאשם נגרם למתלונן שבר בכף ידו וכן דימום באוזניים. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 6 חודשים בדרך של עבודות שירות, מאסרים על תנאי, צו מבחן ופיצויים בסכום של ₪ 4,000;

- ת"פ (ק"ג) 26618-08-17 **מדינת ישראל נ' מלסה** (31.3.19) - בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ובעבירה של חבלה חמורה. לפי כתב האישום, הנאשם תקף את המתלוננת בכך שמשך בשערות ראשה ודחף אותה לרצפה. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלוננת שבר בזרת, רגישות והגבלה בתנועת כף היד. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של חודשיים בדרך של עבודות שירות, הפעיל מאסר על תנאי, ולצד זאת, גם הטיל עליו מאסר על תנאי, צו מבחן ופיצויים בסכום של ₪ 5,000;

- ת"פ (רח"י) 38105-03-16 **מדינת ישראל נ' אוחיון** (6.3.19) - בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בעבירה של חבלה חמורה, בכך שהכה הנאשם את המתלונן בפניו ובאפו ובהמשך אף נטל לידו מקל. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלונן חבלות הכוללות דימום מהפה, שבר בעצם האף ונפיחות. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של חודש בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, צו מבחן ופיצויים בסכום של ₪ 2,000;

27. כאן המקום לציין, כי הצדדים לא הגישו פסיקה כלשהי לעניין המתחם, ומכאן שלא ניתן היה להתייחס למתחמים שלהם עתרו.

28. מכאן, שלאור נסיבות ביצוע העבירה ומדיניות הענישה, מתחם העונש ההולם את העבירה מושא כתב האישום, בנסיבות העניין, נע בין מאסר קצר, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, לצד ענישה נלווית, ובין מאסר לתקופה של 12 חודשים.

העונש ההולם בתוך המתחם

29. בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה:

לזכותו של הנאשם עומדת הודאתו במיוחס לו, נטילת אחריות על מעשיו, הבעת חרטה וחסכון בשמיעת עדויות. הבעת החרטה של הנאשם באה לידי ביטוי גם בליווי המתלונן לבית החולים; הנאשם בזוגיות ואב לפעוט; הנאשם נעדר עבר פלילי וזו הסתבכותו הראשונה עם רשויות אכיפת החוק; הנאשם עבר תאונת דרכים לא פשוטה, סובל מפגיעות שונות וצורך קנבוס רפואי ברישיון; הנאשם עובד באבטחה וזוכה להערכה מצד מעסיקו (ענ/1);

מתסקירי שירות המבחן עולה, כי הנאשם משתף פעולה עם ההליך הטיפולי ועורך מאמצים לבנות עתיד נורמטיבי. עם זאת, הנאשם מתקשה להתחבר לעולמו הרגשי ולבחון באופן מעמיק את התנהגותו ותרומתו להתפתחות האירוע. להערכת שירות המבחן, קיים סיכון נמוך להישנות עבירת אלימות. סוגיית שימוש בסמים אחרים כבר אינה על הפרק לאור הבהרת הנאשם בדבר שימוש בתרופה והצגת אישור על כך.

30. עיקר הנסיבות עומדות, אפוא, לזכותו של הנאשם, לרבות הודאתו, היעדר עבר פלילי והירתמות להליך השיקומי. עם זאת, אינני מוצאת מקום לאמץ את המלצת שירות המבחן לסיים ההליך באפיק שיקומי הכולל אך צו מבחן, צו שירות לתועלת הציבור ופיצויים, משום שעונש זה חורג מהמתחם ולא נמצאה לכך הצדקה של ממש. הנאשם אמנם החל הליך טיפולי, אולם אין המדובר, בשלב זה, בהליך חריג והוא מצוי בעיצומו.

31. מכאן, יש להטיל על נאשם עונש המצוי בתחתית המתחם, הכולל מאסר קצר שיבוצע בדרך של עבודות שירות, מאסרים על תנאי ופיצויים. בקביעת משך המאסר בדרך של עבודות שירות וכן את היקפו לקחתי בחשבון, גם את הצורך בהמשך תעסוקתו של הנאשם.

32. לפי חוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 19.3.20, נמצא הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות במגבלות. על מנת לאפשר לנאשם המשך עבודה עבודות השירות יהיו בהיקף מוגבל.

סוף דבר

33. לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר לתקופה של 2 חודשים, שיבוצע בדרך של עבודות שירות, הנאשם יחל את עבודות השירות ביום 1.7.20. את עבודות השירות יבצע הנאשם במגבלות הקבועות בחוות הדעת ובהיקף שלא יעלה על 6.5 שעות ביום. מובהר לנאשם כי כל חריגה מהוראות הממונה עלולה להוביל לנשיאת המאסר בפועל;

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום לא יעבור כל עבירת אלימות מסוג פשע;

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, והתנאי הוא שבמשך שנתיים מהיום לא יעבור כל עבירת אלימות מסוג עוון;

ד. צו מבחן למשך שנה.

רשמתי לפני נכונות הנאשם לבצע את צו המבחן. מובהר בזאת, כי כל חריגה מהוראות שירות המבחן עלולה להוביל לביטול גזר דינו וגזירת דינו מחדש;

ה. הנאשם ישלם למתלונן, עד תביעה מספר 2, פיצויים בסכום של 3,000 ₪. את הפיצויים ישלם ב-3 תשלומים שווים ורצופים, הראשון עד ליום 1.7.20 והיתרה עד ל-1 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן.

עותק גזר הדין יועבר לממונה על עבודות שירות ולשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ד אייר תש"פ, 18 מאי 2020, בהעדר הצדדים.